

РЕШЕНИЕ

№ 6559

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7271** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. А. Д., ЕГН [ЕГН] чрез процесуалния й представител адв. И. В. Е. срещу Решение № 1504/31.03.2023 г. постановено по АНД № 1334/2023г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-010434/10.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, Отдел Пътна полиция, в частта, с която на жалбоподателката, за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“В“ от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Според касатора районният съд безкритично е възприел фактите описани в АУАН, а административнонаказващият орган не е успял да докаже всички обстоятелства имащи значение за ангажиране отговорността на касатора. Според жалбоподателя самото непосочване в НП на информация за вида на вредите и относно наличието, съответно липсата на съгласие и досежно кои обстоятелства, представляват такива

пороци на НП, които несъмнено водят до неговата отмяна. По същество от съда се иска отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява лично и не се представлява. Постъпило е писмено становище от процесуалния й представител адв. Е., с което не възразява да се даде ход на делото и изразява становище по същество. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – Началник група СДВР, Отдел Пътна полиция, редовно призван, не се явява лично и не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови решението си, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 01.03.2022г., около 11:00ч. в [населено място], на ул. „И. М.“ и ул. „Ч.“, свидетелката В. Ч. управлявала лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Поради неспазване на предимство на дясно стоящ на нерегулирано кръстовище от равнозначни пътища, същата не била пропусната от жалбоподателката А. Д., която в този момент управлявала лек автомобил с рег. № СВ 6270 НМ, собственост на търговското дружество „БОРМЕД“ ООД. Допуснатото нарушение от страна на водача Д., довело до възникване на ПТП с материални щети между двата автомобила. Двете водачки слезли, за да огледат щетите. Свидетелката Ч. заявила на г-жа Д., че тя е виновна, при което последната й предложила пари. Водачката Ч. не се съгласила и й заявила, че иска да уведоми Пътна Полиция за случилото се. Жалбоподателката дала мобилният си телефонен номер на свидетелката, след което огледала колата си, предложила й известна сума пари и след като свидетелката отказала да уредят отношенията си по този начин, огледала автомобила си, качила се в него и напуснала произшествието. Свидетелката Ч. се обадила на телефон 112 като останала на място, където пристигнали служители на сектор „Пътна Полиция“ при СДВР. След като успяла да заснеме регистрационния номер на автомобила на жалбоподателката, свидетелката Ч. успяла да ориентира пристигналите полицейски служители за другия участник в ПТП и по случая била изготвена докладна записка. Към дата 11.05.2022г. жалбоподателката била установена и попълнила декларация, в която посочила нейната версия за случилото се. На г-жа Д. бил съставен АУАН от страна на свидетеля А. С. в нейно присъствие, който й бил връчен лично и подписан от нея с депозирано възражение. Същото не било уважено и въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не

възниква съмнение относно неговото съдържание. Съдът е приел, че санкционираното лице безспорно е субект на нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност.

Решението на районният съд е валидно и допустимо, но неправилно.

За пълнота и яснота на изложението съдът ще отбележи, че с процесния АУАН на А. Д. са вменени две нарушения: за това, че не е спазила правилата за предимство при преминаване през кръстовище от равнозначни пътища, като не е пропуснала приближаващия я от дясно автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , в следствие на което реализира ПТП със същия- нарушение по чл.48 от ЗДвП и за това, че „не остава на мястопроизшествието и не уведомява органите на МВР по територия“ квалифицирано като нарушение по чл.123, ал.1 б. „В“ от ЗДвП. С наказателно постановление № 22-4332-010434/10.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, Отдел Пътна полиция, за горепосочените нарушения на г-жа А. Д. са наложени наказания както следва: за нарушението по чл.48 от ЗДвП „глоба“ в размер на 200лв., а за нарушението по чл.123, ал.1 б. „В“ от ЗДвП „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец. Госпожа Д. не спори, че на сочените дата и място е допуснала нарушение на чл.48 от ЗДвП в резултата на което е настъпило процесното ПТП и не е обжалвала НП в тази му част. Спори и в тази насока пространно е изложила по делото своята гледна точка относно събитията след настъпване на ПТП. В тази връзка мотивите на районния съд страдат от непълнота предвид липсата на изложени съображения защо отхвърля, било то и защитна, версията на жалбоподателя Д. и относно факта на доброволно предаване на СУМПС от страна на г-жа Д. на св.Ч.. Независимо от горното настоящата инстанция намира възраженията на касатора относно допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство за основателни и поради това за безпредметно връщането на делото.

Второто нарушение, за което е била ангажирана административно наказателната отговорност на А. Д. е за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Съгласно посочения текст водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат мястопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Приложимостта на посочената разпоредба предпоставя настъпили от пътнотранспортното произшествие имуществени вреди и липсата на съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него. В тази случаи участниците в произшествието не следва да напускат мястопроизшествието и уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В АУАН е посочено само, че лицето е напуснало мястото на пътнотранспортното произшествие без да уведоми за него. Описано по този начин нарушението не осъществява състава на това по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, доколкото не е посочено дали от пътнотранспортното произшествие са настъпили само имуществени вреди и дали е липсвало съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него. Описано по този начин нарушението би могло да се квалифицира и като такова по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ и

б. „б” от ЗДвП, а не като такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП. Подобна неяснота безспорно поставя лицето в невъзможност за разбере в какво нарушение точно е обвинено и съобразно с това да организира и защитата си. Същевременно в НП нарушението е описано по следния начин: „при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, не уведомява служба за контрол и не изпълнява указанията й“.

По силата на чл.36, ал.1 ЗАНН със съставянето на АУАН се образува административнонаказателното производство. Законосъобразно съставеният акт има констатираща и обвинителна функция. Със съставянето му за първи път в правния мир се обективира изявлението на актосъставителя относно конкретно извършено нарушение и личността на нарушителя. С акта констатираното нарушение се вменява във вина на лицето, посочено в него като нарушител, което лице се поставя в ролята на „обвиняем“ за извършеното административно нарушение. Поради това и от момента на съставяне на акта, за лицето, посочено като нарушител, възниква правото на защита срещу повдигнатото административнонаказателно обвинение, на което кореспондира задължението на актосъставителя да обезпечи възможността за ефективното му и пълноценно упражняване. Създаването на достатъчно ефективни гаранции за упражняване на правото на защита на нарушителя е установено в негова полза с оглед възможността му да разбере фактическите и правни рамки на вмененото нарушение. Установена е система от правнорегламентирани предписания към актосъставителя, разделени на абсолютно задължителни и относително задължителни правила. Сред абсолютно задължителните правила е описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено.

Ето защо касационният състав приема, че по недопустим начин с Наказателното постановление е наложена санкция по непредявено с АУАН нарушение, което е абсолютна предпоставка за отмяната му.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на касатора за присъждане на разноски. В представения по делото договор за правна защита и съдействие, сключен между жалбоподателя и адв. И. Е. на 10.01.2023 г., изрично е предвидено, че процесуалното представителство пред висчки компетентни съдилища по жалба срещу наказателно постановление № 22-4332-010434/10.06.2022 г. се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 от Закона за адвокатурата. Предвид изхода на делото на процесуалния представител на А. Д. – адв. И. Е., следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и съдействие, на основание чл. 63д ЗАНН вр. чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, в размер на 400 лева, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 вр. чл. 18, ал. 2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1504/31.03.2023 г. постановено по АНД № 1334/2023г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332-010434/10.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, Отдел Пътна полиция, в частта, с която на А. А. Д., ЕГН [ЕГН], за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.„В“ от ЗДвП са наложени

административни наказания „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. И. В. Е. сума в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.